

Jak Blackrock wywołał globalny kryzys energetyczny

19 listopada 2022

W styczniu 2020 r., w przeddzień wyniszczających gospodarczo i społecznie covidowych lockdownów, prezes największego na świecie funduszu inwestycyjnego, Larry Fink z Blackrocka, wysłał list do kolegów z Wall Street i prezesów korporacji w sprawie przyszłości przepływów inwestycyjnych. W dokumencie pod skromnym tytułem „A Fundamental Reshaping of Finance” („Podstawowe przekształcenie finansów”), Fink, który zarządza największym na świecie funduszem inwestycyjnym, mającym wówczas pod zarządem około 7 bilionów dolarów, zapowiedział radykalne odejście od inwestycji korporacyjnych. Pieniądze miałyby „stać się zielone”. W swoim ważnym liście z 2020 roku Fink zadeklarował, że „W najbliższej przyszłości – i to wcześniej niż większość przewiduje – nastąpi znacząca realokacja kapitału... Ryzyko klimatyczne to ryzyko inwestycyjne”. Dalej stwierdził: „Każdy rząd, firma i akcjonariusz musi stawić czoła zmianom klimatycznym”.[1]

W osobnym liście do klientów-inwestorów Blackrocka, Fink przedstawił nową agendę inwestowania kapitału. Zadeklarował, że Blackrock wyjdzie z niektórych inwestycji wysokoemisyjnych, takich jak węgiel (największe źródło energii elektrycznej dla USA i wielu innych krajów). Dodał, że Blackrock będzie prześwietlał nowe inwestycje w ropę, gaz i węgiel, aby określić ich zgodność z ONZ-owską Agendą 2030 głoszącą hasła „zrównoważonego rozwoju”.

Fink dał jasno do zrozumienia, że największy na świecie fundusz zacznie dezinwestować w ropę, gaz i węgiel. „Z czasem”, napisał Fink, „firmy i rządy, które nie reagują na interesariuszy i nie zajmują się ryzykiem związanym ze zrównoważonym rozwojem, spotkają się z rosnącym sceptycyzmem ze strony rynków, a następnie z wyższym kosztem kapitału”.

Dodał, że „zmiany klimatyczne stały się czynnikiem definiującym długoterminowe perspektywy firm... Jesteśmy na krawędzi fundamentalnego przekształcenia finansów”.[2]

Od tego momentu tzw. inwestycje ESG (w praktyce karanie firm emitujących CO₂, takich jak ExxonMobil), stały się modne wśród funduszy hedgingowych i banków z Wall Street oraz funduszy inwestycyjnych, w tym State Street i Vanguard. Taka jest potęga Blackrocka. Finkowi udało się też pozyskać czterech nowych członków zarządu w ExxonMobil zaangażowanych w zakończenie działalności firmy w sektorze ropy i gazu.

List Finka ze stycznia 2020 roku był wypowiedzeniem wojny przez wielkich finansów przeciwko przemysłowi energii konwencjonalnej. BlackRock był członkiem-założycielem Task Force on Climate-related Financial Disclosures (TCFD) i jest sygnatariuszem UN PRI (Principles for Responsible Investing), wspieranej przez ONZ sieci inwestorów forsujących zeroemisyjne inwestowanie z wykorzystaniem wysoce skorumpowanych kryteriów ESG-Environmental (czynniki społeczne i zarządcze) do decyzji inwestycyjnych. Nie ma obiektywnej kontroli nad fałszywymi danymi dotyczącymi ESG. Blackrock poparł również oświadczenie Watykanu z 2019 roku opowiadające się za systemami cen CO₂. BlackRock w 2020 roku dołączył również do Climate Action 100, koalicji prawie 400 menedżerów inwestycyjnych zarządzających 40 bilionami dolarów.

Tym tragicznym listem ze stycznia 2020 roku, Larry Fink uruchomił kolosalną dezinwestycję w wartym biliony dolarów globalny sektor ropy i gazu. Co ciekawe, w tym samym roku Fink z BlackRocka został powołany do zarządu dystopicznego Światowego Forum Ekonomicznego Klausa Schwaba, korporacyjnego i politycznego ogniwa zeroemisyjnej ONZ-owskiej Agendy 2030. W czerwcu 2019 roku Światowe Forum Ekonomiczne i Organizacja Narodów Zjednoczonych podpisały ramy partnerstwa strategicznego w celu przyspieszenia realizacji Agendy 2030. WEF posiada platformę wywiadu strategicznego, która obejmuje 17 celów zrównoważonego rozwoju Agendy 2030.

W swoim liście do prezesów firm podległych megakorporacji BlackRock z 2021 roku, Fink podwoił atak na ropę, gaz i węgiel. „Biorąc pod uwagę, jak centralne znaczenie dla perspektyw wzrostu każdej firmy będzie miała transformacja energetyczna, prosimy firmy o ujawnienie planu, w jaki sposób ich model biznesowy będzie zgodny z gospodarką zerową netto” – napisał Fink. Inny przedstawiciel BlackRocka powiedział na niedawnej konferencji energetycznej, że „tam gdzie idzie BlackRock, pójdą za nim inni”. [3]

W ciągu zaledwie dwóch lat, do 2022 roku, inwestycje dotyczące poszukiwania i rozwoju sektora ropy naftowej i gazu na całym świecie, utraciło szacunkowo 1 bilion dolarów. Wydobywanie ropy to drogi biznes i odcięcie inwestycji zewnętrznych przez megakorporację BlackRock i innych inwestorów z Wall Street oznacza powolną śmierć branży.

Biden – prezydent BlackRocka?

Na początku swojej słabej prezydentury, Biden odbył pod koniec 2019 roku spotkanie za zamkniętymi drzwiami z Finkiem, który podobno powiedział kandydatowi, że „jestem tu, aby pomóc”. Po fatalnym spotkaniu z Finkiem z BlackRocka, kandydat Biden ogłosił: „Pozbędziemy się paliw kopalnych”. W grudniu 2020 r., jeszcze przed inauguracją Bidena w styczniu 2021 r., mianował on globalnego szefa BlackRocka ds. zrównoważonego inwestowania, Briana Deese, na asystenta prezydenta i dyrektora Narodowej Rady Gospodarczej. Tutaj Deese, który odegrał kluczową rolę w przygotowaniu paryskiego porozumienia klimatycznego w 2015 roku dla Obamy, po cichu kształtował wojnę Bidena z energetyką.

Miało to katastrofalne skutki dla przemysłu naftowego i gazowego. Człowiek Finka, Deese, był aktywny w przekazaniu nowemu prezydentowi Bidenowi listy anty-naftowych środków, do podpisania przez Executive Order, począwszy od pierwszego dnia w styczniu 2021 roku. Obejmowało to zamknięcie ogromnego

ropociągu Keystone XL, który dostarczałby 830 000 baryłek dziennie z Kanady aż do rafinerii w Teksasie, oraz wstrzymanie wszelkich nowych umów najmu w Arctic National Wildlife Refuge (ANWR). Biden ponownie dołączył również do paryskiego porozumienia klimatycznego, które Deese wynegocjował dla Obamy w 2015 r., a które wypowiedział Trump.

Tego samego dnia Biden wprowadził w ruch zmianę tzw. społecznego kosztu węgla, który nakłada na przemysł naftowy i gazowy podatek w wysokości 51 dolarów za tonę CO₂. Ten jeden ruch, ustanowiony na mocy czysto wykonawczej władzy bez zgody Kongresu, zadał druzgocący cios inwestycjom w ropę i gaz w Stany Zjednoczone, kraju zaledwie dwa lata wcześniej będącego największym producentem ropy na świecie.[4]

Zabijanie zdolności produkcyjnych rafinerii

Co gorsza, agresywne przepisy środowiskowe Bidena i mandaty inwestycyjne ESG BlackRocka zabijają zdolności produkcyjne Stanów Zjednoczonych. Bez rafinerii nie ma znaczenia, ile baryłek ropy weźmiesz ze Strategicznej Rezerwy Ropy Naftowej. W ciągu pierwszych dwóch lat prezydentury Bidena Stany Zjednoczone zredukowały o około 1 miliona baryłek dziennie moc produkcyjną rafinerii benzyny i oleju napędowego, niektóre z nich z powodu załamania popytu wywołanego polityką covidową – najszybszego spadku w historii Stanów Zjednoczonych. Redukcje te są trwałe. W 2023 roku produkcja ma spaść o dodatkowe 1,7 miliona baryłek dziennie w wyniku dezinwestycji BlackRocka i ESG Wall Street oraz regulacji Bidena.[5]

Powołując się na ciężką dezinwestycję Wall Street w ropę i antynaftową politykę Bidena, prezes Chevronu w czerwcu 2022 roku oświadczył, że nie wierzy, że Stany Zjednoczone kiedykolwiek wybudują kolejne nowe rafinerie.[6]

Do Larry'ego Finka, członka zarządu Światowego Forum

Ekonomicznego Klausa Schwaba, dołącza Ursula von der Leyen, która w 2019 roku opuściła zarząd WEF, aby zostać szefową Komisji Europejskiej. Jej pierwszym ważnym aktem węgla w Unii Europejskiej, na długo przed wkroczeniem wojsk rosyjskich na Ukrainę pod koniec lutego 2022 roku. Łączny wpływ oszukańczej agendy ESG Finka w administracji Bidena i unijnego szaleństwa antywęglowego wywołało najgorszy kryzys energetyczny i inflacyjny w historii.

Autorstwo: F. William Engdahl

Korekta autotłumaczenia Deepl.com: Maurycy Hawranek

Źródło zagraniczne: GlobalResearch.ca

Źródło polskie: WolneMedia.net

Nota biograficzna

F. William Engdahl jest konsultantem ds. ryzyka strategicznego i wykładowcą, ukończył politologię na Uniwersytecie Princeton i jest autorem bestsellerów na temat ropy naftowej i geopolityki. Jest pracownikiem naukowym Centrum Badań nad Globalizacją.

Przypisy

[1] Larry Fink, A Fundamental Reshaping of Finance, List do dyrektorów generalnych, styczeń 2020 r., <https://www.blackrock.com/corporate/investor-relations/2020-blackrock-client-letter>

[2] Tamże.

[3] Tsvetana Paraskova, Dlaczego inwestorzy odwracają się plecami do projektów związanych z paliwami kopalnymi?, OilPrice.com, 11 marca 2021 r., <https://oilprice.com/Energy/General/Why-Are-Investors-Turning-Their-Backs-On-Fossil-Fuel-Projects.html>

[4] Joseph Toomey, Energy Inflation Was by Design, wrzesień

2022 r.,
https://assets.realclear.com/files/2022/10/2058_energyinflationwasbydesign.pdf

[5] Tamże.

[6] Fox Business, dyrektor generalny firmy Chevron mówi, że w USA może już nigdy nie powstać kolejna rafineria ropy naftowej, 3 czerwca 2022 r.,
<https://www.foxbusiness.com/markets/chevron-ceo-oil-refinery-built-us>